

[Miljøministeren]

skal forstå, det er noget, der kan lade sig gøre rent praktisk inden for kort tid, kan det ske, at de forlader den kommercielle førsteprioritet. Det er på den baggrund, vi må arbejde så stærkt internationalt, som vi overhovedet kan gøre.

Lad mig stille et konkret spørgsmål om det, som vi vel alle er så bange for der kan ske derude, nemlig udledning af dioxin. Jamen dannes der dioxin?

Sådan som Miljøstyrelsens eksperter vurderer det, er der tale om mindre end ét gram dioxin om året, hvis afbrændingen sker optimalt. Der har været tale om, at det drejede sig om et kilogram om året, men det er altså ikke af den størrelsesorden. Men selv små tilførsler er, som det også er nævnt på denne talerstol, meget farlige, og derfor er det en selvfølge, at det skal reduceres. Jeg vil dog gerne give udtryk for, at det er under forudsætning af, at det foregår optimalt, og det vil sige efter de forskrifter, der nu engang hører sig til, og det er en brandtemperatur omkring 1.200-1.300°. Hvis den ikke er nået, kan dioxinen dannes.

Derfor fastholder vi fra dansk side, at vi skal have kontrol med, hvad der foregår derude, hvad det er, man brænder af, og hvordan. Der skal flere tiltag til, siger hr. Jørgen Tved, og det tilslutter både hr. Helge Mortensen og hr. Gade sig.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det netop er disse tiltag, vi har taget fra dansk side. Vi havde eksempelvis for nylig et meget vigtigt møde i Holland – det første møde mellem EF og EFTA – for at diskutere fælles miljøproblemer. Der var kun én ud af de atten ministre, der nævnte spørgsmålet om forurening af Nordsøen på baggrund af havafbrænding, og det var den danske. Det gjorde vi meget stærkt og sådan, at det kom ind i den fælles erklæring. Det er et af initiativerne.

Et andet: Det er helt naturligt, at vi går til nordisk regi. Der er vi enige, uanset hvad der bliver sagt. Norge har ikke sagt 1992, Norge siger sidst i 1991. Det gør vi andre også, men man må ikke glemme én ting. Der er nogen, der har sagt, der har været forskellige holdninger. Nej, der har ikke været forskellige holdninger. Den danske holdning er stop for afbrænding nu. Det samme er tilfældet for de øvrige nordiske lande, og det er præcis det samme, fiskeriministre nu har givet udtryk for. Det er nu!

Så spørger hr. Helge Mortensen, hvad man forstår ved »nu«. Det er nu! Det er at gå til Nordsøkonferencen og foreslå, at vi nu her på denne konference vedtager det principielle standpunkt, at det skal stoppes nu.

Så opstår helt naturligt det problem for de lande, der ikke har andre bortskaffelsesmetoder, hvor de skal gøre af deres affald. De vil bede om en afviklingsperiode – skal jeg sige det ret pragmatisk og kontant – på den tid, det vil tage at bygge et Kommunekemi. Vi kan såmænd rådgive dem på bedste vis; det tager kun 3-4 år, hvis viljen er der. Vi ved også, som det er sagt heroppefra, at den mængde, der afbrændes derude, svarer til det, Kommunekemi klarer på et år. Det kan altså lade sig gøre.

Hvor lang skal afviklingsperioden være? Derom har man i nordisk regi sagt: Skal der være en afviklingsperiode, skal den være så kort som muligt. Men vi tør ikke løbe risikoen for, at vi ikke får sat en prop i til sidst. Hvis ikke vi har nogen slutdato, hvor mange tekniske vanskeligheder kan en stat så ikke finde ud af? Vi er nødt til at have denne slutdato. De nordiske lande siger senest 1991, og vi kender andre lande, som har helt andre intentioner, nemlig 1995. Men de farligste er måske dem, der ikke vil have fastsat nogen endelig dato.

Disse initiativer må vi selvfølgelig også tage i EF. Der er rejst forslag fra Kommissionen i EF om stop for afbrænding. Som formand for EF's Ministerråd har jeg taget denne sag på dagsordenen ved det næste møde, vi skal have i EF, og det vil sige, at sagen nu også kommer for i EF-regi for om muligt også ad den vej at få større forståelse og større vilje til at tage fat på den og få truffet beslutning om at få det stoppet.

Vi har mistanke om, at andre lande end dem, der bor omkring Nordsøen, afbrænder i Nordsøen. Det var da dejligt, siger hr. Gade, at ministeren nu også er blevet klar over det, og hr. Helge Mortensen er inde på, at vi nu ved, at det er et amerikansk skib. Jamen jeg må sige det klart: Det er et chartret amerikansk skib med spansk affaldsmateriale.

Der bliver spurgt, om der er enighed om noget, og hr. Gade mener, at ministeren finder nogle tiltag, som er kendt. Det er da rigtigt, at jeg nævnte, at man er enige om en del af disse tiltag. Man er enige om, at der er tale om midlertidige afbrændingsmetoder, og man er enige om også, at der skal være klar beslutning om en slutdato.